

EURÓPAI PARLAMENT

2009 - 2014

Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság

2009/2236(INI)

24.3.2010

JELENTÉSTERVEZET

a közös agrárpolitika 2013 utáni jövőjéről
(2009/2236(INI))

Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság

Előadó: George Lyon

TARTALOMJEGYZÉK

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
INDOKOLÁS.....	16

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

a közös agrárpolitika 2013 utáni jövőjéről (2009/2236(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Lisszaboni Szerződés III. címére,
 - tekintettel a közös agrárpolitika állapotfelmérésére,
 - tekintettel az „Európa 2020: Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című bizottsági dokumentumra,¹
 - tekintettel „A 2013 utáni egységes támogatási rendszer: Új megközelítés, új célkitűzés” című tanulmányára,
 - tekintettel a Bizottságnak „A mezőgazdasági piacokkal és jövedelmekkel kapcsolatos kilátások (2008–2015)” című kiadványára,
 - tekintettel a Bizottságnak „A KAP kilátásai: A piaci beavatkozástól a szakpolitikai innovációig” című dokumentumára,
 - tekintettel az Európai Környezetpolitikai Intézet „Közszolgáltatások biztosítása a mezőgazdaságon keresztül az Európai Unióban” című tanulmányára,
 - tekintettel a Notre Europe által „A KAP reformja 2013 után: Hosszabb távú előretekintés” címmel folytatott vizsgálatra,
 - tekintettel a közös agrárpolitika 2013 utáni jövőjéről szóló munkadokumentumra²,
 - tekintettel eljárási szabályzatának 48. cikkére,
 - tekintettel a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság jelentésére (A7-0000/2009),
- A. mivel a közös agrárpolitika az élelmiszerlánc nagyobb termelékenységének megvalósítása tekintetében eddig elérte célját, hozzájárult a tisztességes életszínvonal eléréséhez a mezőgazdasági közösségben, valamint hozzájárult a piac stabilizálódásához és ahhoz, hogy az EU fogyasztóinak élelmiszerrel való ellátása megfizethető áron történjen,
- B. mivel a mezőgazdaság fontos ágazata marad a gazdaságnak, és ugyanakkor a természeti erőforrások és a kultúrtájak megőrzésével alapvető közjavakat biztosít, ami a vidéki területeken valamennyi emberi tevékenység előfeltétele,
- C. mivel a mezőgazdaság az Európai Unió teljes területének 47%-án működve az EU fő földhasznosító ágazata; mivel szerte az EU-ban 14,5 millió mezőgazdasági üzem

¹ COM(2010)2020

² AGRI_DT (2010) 439305

működik, több mint 355 milliárd EUR értékű terméket előállítva; mivel az EU legtöbb mezőgazdasági üzeme az EU-12 országaiban található, míg a mezőgazdasági területek többsége az EU-15 országaiban helyezkedik el, és ezek adják a mezőgazdasági területek 70%-át,

- D. mivel a mezőgazdasági, erdőgazdálkodási és halászati ágazat jelenleg 13,6 millió személyt foglalkoztat közvetlenül, az agrár-élelmiszeripari ágazatban pedig (ahol az EU a világ legnagyobb élelmiszer- és ital-előállítója) további 5 millió személy dolgozik; mivel ez a teljes EU-beli foglalkoztatás 8,6%-át képviseli, és az EU GDP-jéből 4%-kal részesedik,
- E. mivel az EU legutóbbi bővítéseinek (2004 és 2007) eredményeként teljes mezőgazdasági munkaerőpiac további 7 millió mezőgazdasági termelővel, a mezőgazdasági területek nagysága pedig 40%-kal növekedett; mivel a munkaerőegységre jutó jövedelem az elmúlt 10 évben jól észrevehetően sokkal kisebb mértékben növekedett a mezőgazdaságban, mint a gazdaság egészében; mivel az EU-27 országaiban a mezőgazdasági átlagjövedelem a gazdaság többi részére jellemző átlagjövedelemnek 50%-a alatt marad,
- F. mivel az ágazat szerkezetátalakításának eredményeként a mezőgazdasági üzemek átlagos fizikai mérete megnövekedett, de továbbra is a kisebb, átlagban 12 hektáros méretű gazdaságok vannak túlsúlyban; mivel továbbra is az önellátó gazdaságok jelentik az egyik legfontosabb kihívást, különösen az új tagállamok esetében, ahol az önellátó gazdálkodás foglalkoztatja a teljes munkaerő felét,
- G. mivel a gazdasági válság rendkívül hátrányosan érintette a mezőgazdaságot, ugyanis a gazdaságok jövedelme 2008 és 2009 között átlagosan 12,2%-kal csökkent, az utolsó évben pedig megnövekedett a munkanélküliség a vidéki területeken; mivel a gazdasági válság közvetlen hatásaként a fogyasztás 2008 és 2009 között átlagosan 10,55%-kal csökkent Európában, egyes tagállamokban pedig a 20%-ot is meghaladta; mivel a gazdasági válság további hatásai között szerepelt az is, hogy a mezőgazdasági termelők hitelszűkébe kerültek, a tagállamok államháztartására pedig terhek nehezednek, ami gyengítette társfinanszírozási képességüket,
- H. mivel a mezőgazdasági piacokon kiugróan nagy mértékben növekedett az áringadozás, és az várhatóan még tovább növekszik majd, ami az európai piacokon a mezőgazdasági termékek árainak szélsőséges ütemű emelkedéséhez és zuhanásához vezet; mivel 2006 és 2008 között egyes termények ára számottevően, egyes esetekben – például a gabonaféléknél – akár 180%-kal is megnőtt; mivel a tejtermékek árai 2009-ben zuhanni kezdtek, átlagosan 40%-kal csökkentek; mivel a szélsőséges áringadozás kedvezőtlen következményekkel járt a termelőkre nézve, és a fogyasztók pedig sem profitáltak belőle,
- I. mivel az agrár-környezetvédelmi mutatók szerint a mezőgazdasági ágazatban jelentős potenciál található az éghajlatváltozás hatásainak enyhítését illetően, különösen a széndioxid-megkötés és a megújuló energia előállítása tekintetében; mivel a mezőgazdasági tevékenység alapvető fontosságú a biológiai sokféleség megőrzése, a vízgazdálkodás és a talajerózió elleni küzdelem vonatkozásában, és kulcsfontosságú tényezője lehet az éghajlatváltozás kezelésének,
- J. mivel az üvegházhatást okozó gázoknak a mezőgazdasági tevékenység (például az

állattenyésztés) által okozott kibocsátása 1990 és 2007 között 20%-kal csökkent a 27 tagállamban; mivel a mezőgazdaság által okozott kibocsátás aránya az 1990-es 11%-ról 2007-re 9,3%-ra csökkent, többek között a műtrágyák és a hígtrágya hatékonyabb felhasználásának, a KAP közelmúltbeli szerkezeti reformjának, valamint a mezőgazdasági és környezetvédelmi kezdeményezések fokozatos végrehajtásának eredményeként,

- K. mivel az EU költségvetésében a KAP kiadásainak aránya az 1985. évi közel 75%-ról folyamatosan a 2013. évre tervezett 39,3%-ra csökken; mivel ez az EU GDP-jének kevesebb mint 0,45%-át teszi ki; mivel a piaci intézkedések miatti költségvetési kiadások csökkenése még ennél is jelentősebb, hiszen a KAP valamennyi 1992. évi kiadásainak 74%-áról a jelenlegi kevesebb mint 10%-ra estek vissza; mivel a KAP kiadásai a piactámogatásról és az exporttámogatásról fokozatosan a termeléshez nem kötődő kifizetések és a vidékfejlesztés felé mozdultak el,
- L. mivel e reformok eredményeként az éves szinten 78 milliárd EUR értékű termék behozatalával (ami a világ mezőgazdaságának körülbelül 20%-a) az EU a mezőgazdasági termékek nettó importőrévé vált; mivel bizonyos esetekben a kereskedelem mérlege határozottan a harmadik országok felé mozdult el (az EU jelenleg 19 milliárd EUR értékben hoz be mezőgazdasági termékeket a Mercosur-országokból és csak kevesebb mint 1 milliárd EUR értékben exportál a régióba); mivel a mezőgazdasági termékek esetében az EU-t továbbra is a kereskedelmi deficit növekedése jellemzi,
- M. mivel az EU továbbra is a világ vezető agrártermék-exportőre marad (a teljes globális kereskedelemről körülbelül 17%-kal részesedik); mivel az elmúlt 10 év folyamán jelentős mértékben csökkent az EU piaci részesedése (2000-ben az EU a világkereskedelem körülbelül 19%-át adta); mivel az EU jellemzően nagy hozzáadott értékkel rendelkező és feldolgozott termékeket exportál (teljes mezőgazdasági kivitelének 67%-ában),
- N. mivel a jó minőségű termékek alapvető fontosságú exporttermékei az Európai Uniónak, és ezek adják az EU nemzetközi kereskedelmének nagyon nagy részét; mivel az EU számottevő gazdasági értékkel rendelkező, meghatározó jellegű termékeket exportál, és a védett eredetű és földrajzi jelzésű termékek esetében e termékek és élelmiszerek éves nettó értéke 14 milliárd EUR (a borok és párlatok nélkül, amelyek szintén jelentős mértékben részesednek az EU kiviteléből),
- O. mivel az EU-nak továbbra is fenn kell tartania polgárai élelmezésbiztonságát, valamint segítenie kell a világ szegényeinek táplálását; mivel az éhezők száma mostanra meghaladta az 1 milliárd főt, az Európai Unióban pedig több mint 40 millió olyan szegény van, akinek nincs elég enniavalója,
- P. mivel az élelmiszerek iránti globális kereslet várhatóan megkétszereződik, a világ népessége a FAO előrejelzése szerint pedig a jelenlegi 6 milliárdról 9 milliárdra nő 2050-ig, a globális élelmiszer-termelést pedig ennek megfelelően, a természeti erőforrásokra nehezedő nyomásra figyelemmel kell növelni,
- Q. mivel a termelők támogatására vonatkozó becslések (producer support estimate, PSE) azt mutatják, hogy az EU-ban a gazdaságok teljes támogatása 2000 óta fokozatosan csökken,

és mostanra az egy főre jutó támogatás alapján számítva összemérhető lett a támogatásnak az EU fő kereskedelmi partnerire – például az Egyesült Államokra – jellemző szintjével,

- R. mivel a legfrissebb Eurobarometer felmérés szerint a megkérdezett európai uniós polgárok 90%-a vélte fontosnak a mezőgazdaságot és a vidéki területeket Európa jövője szempontjából, a megkérdezett európai uniós polgárok 83%-a foglalt állást a mezőgazdasági termelők pénzügyi támogatása mellett, és volt általában azon a véleményen, hogy az agrárpolitikáról a továbbiakban is európai szinten kell dönteni,
- S. mivel a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésével a közös agrárpolitika a rendes jogalkotási eljárás keretei közé került, és az Európai Parlamentnek fontos szerepe lett az e területtel kapcsolatos hatékony és eredményes jogszabályok elfogadásának elősegítését illetően,

A KAP fejlődése: a piac torzításától a piacorientált szemlélet felé

1. emlékeztet arra, hogy a KAP jelentős reformokon esett át az elmúlt 25 év során, amelyek különösen a termeléstámogatás felől a termelők támogatásának irányában való határozott elmozdulást¹, a rendszeres intervenciós felvásárlásoknak és az európai feleslegeknek a világpiacokon való dömpingelt értékesítésének befejeződését² és a KAP-nak és az európai unió mezőgazdasági termelőinek piacorientáltabbá válását hozták magukkal;
2. rámutat arra, hogy a KAP piaci eszközeit jelenleg a piacingadozás kezelését elősegítő és bizonyos mértékű stabilitás kialakítását biztosító védőhálóként alkalmazzák, továbbá hogy emellett a független egységes támogatási rendszer elfogadása óta a WTO-követelményeinek megfelelően határozott elmozdulás történt a kereskedelmet torzító intézkedések felől;
3. üdvözli azt a tényt, hogy a 2003-as KAP-reform és a 2008-as állapotfelmérés lehetővé tette az EU mezőgazdasági termelőinek, hogy hatékonyabban válaszoljanak és reagáljanak a piac jelzéseire és feltételeire;
4. rámutat arra, hogy a vidékfejlesztés szerves részét képezi a KAP architektúrájának, amelynek középpontjában a vidéki közösségek, a környezet minőségének javítása, a mezőgazdaság modernizációja és szerkezetátalakítása, valamint a termékek marketingjének és versenyképességének javítása áll;
5. üdvözli a mezőgazdasági termelőknek a közjavak termelésében – például a környezetünk védelmében, a jó minőségű élelmiszerek termelésében, a helyesen végzett állattenyésztésben, az EU nagy értéket képviselő tájai sokféleségének és minőségének formálásában és javításában – betöltött többfunkciós szerepének elismerését, és a fenntarthatóbb mezőgazdasági termelés gyakorlatára való átállást, amely nem csupán a földnek a jó mezőgazdasági és környezeti állapotban (Good Agricultural and Environmental Condition, GAEC) való megőrzésére vonatkozó alapvető követelmények teljesítését, hanem a még magasabb normáknak az agrár-környezetvédelmi rendszereken,

¹ Lásd a mellékelt 1. ábrát

² Lásd a mellékelt 2. ábrát

a precíziós gazdálkodáson és a biogazdálkodáson keresztül történő elérését is jelenti;

6. emlékeztet arra, hogy az EU valamennyi szakpolitikája közül a KAP jutott az integráció legmagasabb szintjére, és ennél fogva ésszerű módon részesedik a legnagyobb részben az EU költségvetéséből; elismeri, hogy a költségvetésből való részesedése folyamatosan csökkent az EU költségvetésének 1985-ös 75%-áról a 2013-ra tervezett 39,3%-ra¹, amely nem éri el az EU teljes GDP-jének 0,45%-át², ugyanakkor az EU-hoz csatlakozó 12 új tagállam miatt a támogatás sokkal szélesebb körben terítődik;
7. véleménye szerint a KAP ennél fogva fejlődést mutat, környezetbarátabbá és piacorientáltabbá vált, és jelentős mértékben csökkentette a fejlődő országokra gyakorolt hatását, ugyanakkor támogatást biztosít a mezőgazdasági termelőknek ahhoz, hogy jó minőségű élelmiszereket termelhessenek az európai fogyasztók számára;

Kihívások, amelyekre a KAP-nak 2013 után választ kell adnia

8. rámutat arra, hogy a központi kihívást továbbra is az élelmezésbiztonság jelenti az EU mezőgazdaságának, mivel azt jósolják, hogy a világ népessége 2050-ig 6 milliárdról 9 milliárdra nő, a FAO szerint pedig 2050-re megkétszereződik az élelmiszer iránti kereslet (különösen a feltörekvő gazdaságok, például Kína vagy India esetében);
9. megerősíti, hogy Európának jelentősen hozzá kell járulnia ahhoz, hogy ezt a szükségletet annak ellenére kiszolgálja, hogy éghajlatváltozás miatt egyre fogyatkoznak a termőterületek, a vízkészletek és az energiaforrások, ami súlyos mértékben korlátozza az európai ellátási kapacitás növelését;
10. megállapítja, hogy a globális energiaválság és a növekvő energiaárak miatt megemelkednek a mezőgazdasági termelés költségei, ami az élelmiszerárak növekedéséhez és piaci árak fokozódó ingadozásához vezet mind a mezőgazdasági termelők, mind pedig a fogyasztók esetében, amely kedvezőtlen hatást gyakorol az élelmiszerellátás stabilitására, és jelentős mértékben gátolja majd a jelenlegi termelési szintek fenntartására és növelésére való képességet;
11. úgy véli, hogy a mezőgazdaság megfelelő helyzetben van ahhoz, hogy az üvegházhatást okozó gáz kibocsátásai csökkentésének folytatásával és a széndioxid-megkötés fokozásával jelentős mértékben járuljon hozzá az éghajlatváltozás elleni küzdelemhez;
12. elismeri a biológia sokféleség megőrzése és a környezet védelme érdekében eddig elért előrelépések megerősítésének fontosságát;
13. emlékeztet arra, hogy eleget kell tenni a fogyasztóknak a garantált élelmiszerbiztonsággal szembeni elvárásainak, továbbá a magasabb szintű normák, az állatjólét javulása és a pénzért cserébe nyújtott érték iránti igényeinek;
14. úgy véli, hogy a KAP-nak haladéktalanul választ kell adnia a gazdasági válság által a mezőgazdasági vállalkozásokra gyakorolt hatására, például arra, hogy a mezőgazdasági

¹ Lásd a mellékelt 3. ábrát

² Lásd a mellékelt 4. ábrát

termelők nem jutnak hitelhez, hogy csökken a gazdaságok jövedelme¹, és nő a vidéki munkanélküliség;

15. úgy véli, hogy a KAP-nak a továbbiakban is megoldást kell kínálnia a művelésből kivont földek, a vidék elnéptelenedésének és az előregedő vidéki népességnek a veszélyére, hogy biztosítható legyen a vidéki közösségek hosszú távú fenntarthatósága az EU-ban;
16. úgy véli, hogy e kihívások fényében a 2013 utáni KAP-nak egy erős, fenntartható, kellő támogatással rendelkező és hiteles, több funkciót is betöltő élelmezéspolitikára van szükség, amely a határozott válaszokat kell adnia mind a vidéki közösségek, mind pedig a szélesebb társadalom kérdéseire;

Egy erős KAP szükségessége 2013 után

A gazdasági igényeknek való megfelelés

17. véleménye szerint erős európai agrárpolitikára van szükség annak biztosításához, hogy az EU mezőgazdasági termelői versenyképesek maradhassanak a világpiacokon a jobban támogatott kereskedelmi partnerekkel szemben; úgy véli, hogy az éghajlatváltozás, a világ egyes részeinek politikai instabilitása, valamint a járványok kitörése vagy a termelési kapacitásra nézve hátrányos más események összefüggésében az EU nem engedheti meg, hogy a világ más részeire hagyatkozzon az európai élelmezésbiztonság megteremtése során;
18. emlékeztet arra, hogy az EU mezőgazdasága az EU gazdaságának központi ágazata marad, amely a termelési-forgalmazási lánc megelőző és a következő szakaszában lévő élelmiszer- és italgyártási piacra gyakorolt multiplikátorhatás révén mind közvetve, mind pedig közvetlenül jelentős mértékben járul hozzá az EU GDP-jéhez és a munkahelyteremtéshez; úgy véli ennél fogva, hogy az export által meghatározott, sikeres európai uniós élelmiszer- és italgyártásnak az erős európai uniós mezőgazdaság a meghatározó eleme;
19. emlékeztet arra, hogy – amint azt a Lisszaboni Szerződés 39. cikke is jogosan veti fel – a mezőgazdaság olyan speciális ágazat, amelyet hosszú távú termelési ciklus, valamint a piac kudarcának többféle típusa – például a piac jelentős ingadozása, a természeti katasztrófákkal szembeni jelentős kitettség, a magas szintű kockázat, a kereslet rugalmasságának hiánya – sújt, továbbá az jellemzi, hogy a mezőgazdasági termelőknek inkább az „árelfogadó”, semmint az „ármeghatározó” felek szerepe jut az élelmiszerláncban;
20. emlékeztet arra, hogy az egyik fő ok, amiért az EU-nak erős KAP-ra van szüksége, az az, hogy hozzájáruljon az életképes és dinamikus, az európai kulturális sokféleség középpontjában elhelyezkedő vidéki közösségek fejlődéséhez a fenntartható és kiegyensúlyozott gazdasági-társadalmi fejlődés biztosítása érdekében az EU egész területén;
21. rámutat arra, hogy a fenntartható vidéki népesség biztosítása érdekében haladéktalanul

¹ Lásd a mellékelt 5. ábrát

vonzóvá kell tenni a fiatal nemzedékek számára a vidéki térségeket, és új, alternatív gazdasági lehetőségeket kell kínálni számukra;

22. úgy véli, hogy a vidéki munkanélküliség kérdését a diverzifikáció és az új jövedelemforrások lehetőségeinek biztosításával kell rendezni;
23. rámutat arra, hogy – ami a legfontosabb – az európai agrárpolitikának a jövőben is közös politikának kell maradnia, és csupán az EU egészére kiterjedő, harmonizált szintű, közös célkitűzésekkel és szabályokkal rendelkező támogatás biztosíthatja egyrészt az EU-n belüli megfelelő egyenlő bánásmódot a mezőgazdasági termelők számára, másrészt az igazságos versenyfeltételekkel rendelkező, megfelelően működő egységes piacot a mezőgazdasági termékek számára;

A közjavak terén jelentkező előnyök

24. elismeri, hogy a mezőgazdasági termelők egy sor olyan közjavat biztosítanak, amelyekért a piac nem ad nekik ellentételezést; ezért ragaszkodik ahhoz, hogy a mezőgazdasági termelők tisztességes ellentételezésben részesüljenek és további ösztönzőket kapjanak a jó minőségű termékek, a jobb állatjóléti körülmények és a további környezetvédelmi előnyök előállításának és nyújtásának folytatásához;
25. emlékeztet ezért arra, hogy amennyiben nem védik meg a mezőgazdasági termelői tevékenységet az EU-ban, nem lehet majd biztosítani a közszolgáltatások ellátását;
26. elismeri azt, hogy a mezőgazdasági termelők generációi alakították ki az EU nagy értékű tájait, és ennélfogva ellentételezésben kell őket részesíteni e tevékenység fenntartható folytatásáért, különösen a természeti erőforrások tekintetében hátrányos helyzetű területeken; úgy véli, hogy a mezőgazdasági termelők tevékenyen járulnak hozzá Európa jelentős kulturális értékéhez és vonzerejéhez, így teremtve meg a sikeres vidéki turizmus hátterét;
27. rámutat arra, hogy a mezőgazdasági termelőknek rendelkezésére áll a társadalmi szükségletekhez illeszkedő további környezeti hasznok előállításához szükséges potenciál, különösen a talajmegőrzés és -helyreállítás, a helyes vízgazdálkodás és a vízminőség javítása, valamint a mezőgazdasági földterületek biológiai sokféleségének megőrzése terén, továbbá hogy a mezőgazdasági termelőket ösztönözni kell e tevékenységek ellátására;
28. úgy véli, hogy a mezőgazdaság hatalmas potenciállal rendelkezik az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodásra és e hatások mérséklésére;
29. úgy véli – a rendelkezésre álló legújabb kutatásokkal összhangban –, hogy a közös agrárpolitika nélkül a termelés kiegyensúlyozatlan módjai alakulnának ki szerte az EU-ban (szélsőséges mértékben intenzívvé váló termelés a legjobb termőterületeken és a egyre több föld kivonása a művelésből a hátrányos helyzetű területeken), súlyos károkat okozva ezzel a környezetnek; ragaszkodik ahhoz, hogy az erős KAP-on keresztül megvalósuló támogatás költsége elhanyagolható azokhoz a költségekhez képest, amelyet a fellépés elmaradása és ennek nem kívánt hátrányos következményei jelentenének;

A KAP új prioritásai a 21. században

30. úgy véli, hogy a mezőgazdaság megfelelő helyzetben van ahhoz, hogy jelentős mértékben hozzájárulhasson az új EU 2020 stratégia prioritásainak megvalósításához – az éghajlatváltozás kezeléséhez és az új munkahelyeknek a környezetbarát növekedés révén való létrehozásához –, ugyanakkor biztonságos és kiváló minőségű élelmiszertermékek előállításával folytassa tovább az élelmezésbiztonság megteremtését az európai fogyasztók számára;

Igazságosabb KAP

31. ragaszkodik ahhoz, hogy az EU mezőgazdaságának versenyképesnek kell maradnia a jól támogatott kereskedelmi partnerekkel folytatott ádáz versenyben; ennél fogva úgy véli, hogy a 2013 utáni KAP számára is alapvető fontosságú célkitűzésnek kell maradnia a versenyképességnek, annak biztosítása érdekében, hogy az EU rendelkezésére álljanak a nagy értékű európai élelmiszertermékek előállításához szükséges nyersanyagok, és az élelmiszertermékek továbbra is jelentős részesedést szerezzenek a világpiacon; ugyanígy alapvető fontosságú célkitűzés kell legyen a tisztességes kereskedelem biztosítása a mezőgazdasági termelők számára;

32. emlékeztet arra, hogy az EU mezőgazdasági termelői a legszigorúbb biztonsági, minőségi és állatjóléti előírásoknak megfelelően állítják elő az élelmiszereket; úgy véli, hogy a tisztességes verseny biztosítása érdekében a harmadik országokból származó behozataloknak is ugyanezeknek a követelményeknek kell megfelelniük;

33. ragaszkodik ahhoz, hogy a mezőgazdasági termelő tevékenység egész Európában való fenntartása alapvető fontosságú abban, hogy fennmaradjon a sokszínű és helyi élelmiszertermelés, és megelőzzék azt a veszélyt, hogy kivonják a művelésből az EU területén elterülő földeket;

34. kéri, hogy a mezőgazdasági termelő közösség tisztességes és stabil hozamának garantálása, a fogyasztók esetében pedig a pénzért cserébe nyújtott érték és a tisztességes megtérülés maradjon az új KAP elsődleges célkitűzése;

35. kéri, hogy hozzanak intézkedéseket a termelők és a termelői csoportok tárgyalóerejének megerősítése és az élelmiszer-ellátási lánc működésének javítása érdekében az élelmiszerárak nagyobb átláthatósága, valamint a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok kérdésének rendezése révén;

36. úgy véli, hogy a KAP jövőbeni keretrendszerében minimális biztonsági hálót kell kialakítani a szélsőséges piaciár-ingadozások kezelése érdekében, és hogy hatékony választ lehessen adni az ágazatban jelentkező gazdasági válságra;

37. kéri a KAP támogatásainak igazságosabb elosztását, és ragaszkodik ahhoz, hogy ennek mind az új, mind pedig a régi tagállamokban igazságosnak kell lennie a mezőgazdasági termelők számára¹;

¹ Lásd a melléklet 6. ábráját:

38. úgy véli, hogy az életképes mezőgazdasági cégek alapvető fontosságúak a prosperáló vidéki közösségek fenntartása szempontjából;

Fenntarthatóbb KAP

39. úgy véli, hogy a mezőgazdaságnak az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásainak csökkentésével, a széndioxid-megkötő kapacitás növelésével és több fenntartható energiaforrás kifejlesztésével és felhasználásával vezető szerepet kell játszania az éghajlatváltozás kezelésében;

40. úgy véli, hogy a termelés hatékonysága alapvető fontosságú a szűkös erőforrásokkal való fenntarthatóbb gazdálkodás szempontjából, és hogy a mezőgazdasági termelőknek a legújabb pénzügyi, tudományos és technikai eszközök felhasználásával kellene az innovációt elvégezniük, amely elősegítené, hogy gazdaságilag, társadalmilag és környezetvédelmileg fenntarthatóbb módon tudják kielégíteni az egyre növekvő élelmiszerkeresletet;

Környezetbarátabb KAP

41. megjegyzi, hogy a piac nem jutalmazza a mezőgazdasági termelőket a környezet védelméért; ezért úgy véli, hogy a KAP-nak környezetbarátabbá kell válnia annak révén, hogy a mezőgazdasági termelőket az EU mezőgazdasági földterületeivel való környezetvédelmi erőforrás-gazdálkodás hatékonyságának további javítása érdekében az ökoszisztéma-szolgáltatások maximalizálására ösztönzi;

42. úgy véli, hogy a mezőgazdasági termelők megfelelő helyzetben vannak ahhoz, hogy hozzájáruljanak a környezetbarát növekedéshez, és a környezetbarát energia olyan formáinak kidolgozásán keresztül járuljanak hozzá az energiaválság leküzdéséhez, mint a biomassa, biohulladék, biogáz, második generációs bioüzemanyagok és a kis léptékben alkalmazott szél-, nap- és vízenergia, ami szintén elősegíti az új környezetbarát munkalehetőségek megteremtését;

Egységes és egyszerű szakpolitika

43. ragaszkodik ahhoz, hogy a közös agrárpolitika minden eddiginél fontosabbá vált annak biztosításában, hogy a jól működő egységes piacon szavatolva legyen az élelmiszer-ellátás, az éghajlatváltozás, a környezetvédelem, valamint a termékbiztonsággal és az állatok jólétével kapcsolatos legmagasabb szintű közös normák határon átnyúló dimenziója;

44. úgy véli, hogy az új KAP-nak egyszerűen igazgathatónak kell lennie, továbbá csökkentenie kell a bürokráciát és a mezőgazdasági termelőkre nehezedő adminisztratív terheket azzal, hogy az eredményekről kötött megállapodásokhoz és az egyszerű szerződésekhez hasonló teljesítési eszközök felé mozdul el;

Az igazságosabb, környezetbarátabb és fenntarthatóbb KAP

45. elismeri a KAP új prioritásainak széles körét, és megjegyzi, hogy az új tagállamok az Európai Unióhoz való csatlakozásukkor arra számítottak, hogy a KAP által nyújtott

támogatás idővel eléri majd a régi tagállamoknak nyújtott támogatást; ezért azt kéri, hogy 2013 után legalább a KAP 2013. évi költségvetési összegét tartsák fenn, ha az EU teljesíteni akarja jelenlegi kötelezettségvállalásait, és sikerre akarja vinni az új prioritásokat;

46. kéri, hogy a KAP költségvetését lássák el az év végi rugalmasságot lehetővé tevő mechanizmussal, hogy az alulköltségeket tovább lehessen vinni, és újból ki lehessen osztani a következő évre;
47. ragaszkodik ahhoz, hogy a KAP-ot nem szabad újra nemzeti hatáskörbe vonni, és úgy véli ezért, hogy a legfontosabb közvetlen támogatást továbbra is teljes mértékben az EU költségvetéséből kell finanszírozni, így utasítva el mindenfajta további társfinanszírozást, amely sérthetné az EU egységes piacán belüli tisztességes versenyt;
48. kéri a KAP forrásainak az EU mezőgazdasági termelői közötti igazságos elosztását; emlékeztet arra, hogy a mezőgazdasági termelésnek az EU-n belüli sokfélesége miatt objektív kritériumokat kell megállapítani az elosztás igazságos rendszerének kialakításához:
 - (1) úgy véli, hogy a közvetlen támogatási összegeknek a tagállamok közötti elosztásában jelentkező eltérések mérsékléséhez a hektáralapú elszámolás önmagában nem elegendő, és ezért további objektív kritériumok, például a vásárlóerő-együttható alkalmazását kéri az átfogóan kiegyensúlyozott elosztás eléréséhez;
 - (2) kéri, hogy egyértelmű, igazságos és objektív kritériumokat határozzanak meg a vidékfejlesztési célkitűzések forrásainak felosztásához;
49. úgy véli, hogy a KAP prioritásait a mezőgazdasági termelőket célzott módon, hatékonyan támogató, ugyanakkor a szélesebb társadalom számára is előnyös, több funkciót is betöltő élelmiszerpolitikába kell beágyazni;
50. úgy véli, hogy az egyszerűsítés, az egyértelműség és a közös álláspont érdekében a KAP mind az öt építőkövét a reform kezdetétől fogva össze kell egyeztetni;
51. úgy véli, hogy a közvetlen támogatásnak 2020-ig a területalapú támogatás felé kell elmozdulnia valamennyi tagállam esetében, elegendő rugalmasságot biztosítva a még mindig a régi kifizetési rendszert alkalmazók számára, hogy a nehéz változásokat saját ütemezésük szerint, fokozatosan vezessék be¹;
52. úgy véli, hogy a tagállamoknak és a régióknak továbbra rugalmasan kell megközelíteniük a saját területalapú támogatási rendszereik olyan módon való regionalizálását, hogy az saját konkrét prioritásaikat tükrözze;
53. megállapítja, hogy a korábbi alapról való átállás sajátos kihívást jelenthet a viszonylag nagy kiterjedésű úgynevezett „puszta területekkel” (olyan támogatásra jogosult terület, amely után nem igényeltek támogatást) rendelkező tagállamok számára; kéri, hogy a jövőbeni támogatás kialakításakor a legteljesebb mértékben vegyék figyelembe e régiók

¹ Lásd a mellékelt 7. ábrát

szükségeit;

54. úgy véli, hogy nem szabad visszatérni arra, hogy a termeléssel összekapcsolt támogatások jelentsék az irányadó elvet a KAP alkalmazása során; figyelemmel azonban a történeti támogatási modellről a területalapú támogatási modellre való átállásra, úgy véli, hogy bizonyos mozgásteret kell hagyni a tagállamok számára ahhoz, hogy – a WTO követelményeinek megfelelően – az érzékeny legelő állattenyésztő területekre nyújtott, termeléshez kötött maximalizált támogatások formájában eleget tehessenek a területükön jelentkező szükségleteknek;
55. meghatározza az igazságosabb, környezetbarátabb és fenntarthatóbb KAP következő öt kulcsfontosságú építőkövének szükségességét: **élelmezésbiztonság és tisztességes kereskedelem, fenntarthatóság, európai mezőgazdaság, biológiai sokféleség és környezetvédelem, valamint környezetbarát növekedés;**

Élelmiszerbiztonság és tisztességes kereskedelem

56. úgy véli, hogy az EU valamennyi mezőgazdasági termelőjének alapszintű, az EU által finanszírozott, területalapú közvetlen támogatást kell kapnia, hogy megteremtődjön az európai fogyasztók élelmezésbiztonsága, lehetővé váljon a mezőgazdasági termelők számára a jó minőségű élelmiszerek termelése, amely versenyképes a jól támogatott (amerikai) kereskedelmi partnerekkel szemben, hogy Európa-szerte biztosítva legyen a mezőgazdasági termelői tevékenység folytatása, valamint az alapszintű közszolgáltatások nyújtása a jó mezőgazdasági és környezeti állapotra, valamint a magas szintű minőségi és állatjóléti normákra vonatkozó kölcsönös megfeleltetési követelmények révén; kéri a minimumtevékenység abszolút követelményének a kölcsönös megfeleltetés szabályaiba való belefoglalását, továbbá a szabályok végrehajtása során az arányosságnak mint kulcsfontosságú elvnek az alkalmazását;

Fenntarthatóság

57. úgy véli, hogy az EU által finanszírozott, kiegészítő jellegű területalapú közvetlen támogatást kell egyszerű szerződések formájában a mezőgazdasági termelők rendelkezésére bocsátani, amely a széndioxid-kibocsátásuk termelési egységre vetített csökkentéséért és a széndioxid-megkötés növeléséért jutalmazná őket; megjegyzi, hogy ez kétszeres előnnyel járna, mivel a hatékonyságnövelés révén a környezetvédelem és a gazdaság szempontjából fenntarthatóbbá tenné az EU mezőgazdaságát, és biztosítaná azt is, hogy a mezőgazdasági termelőknek pénzügyi előnye származzon a szén-dioxid megkötéséből a földjükön, és azonos megítélés alá esnének az EU kibocsátáskereskedelmi rendszerében lévő más iparágakkal; kéri az egyértelmű és mérhető kritériumok és célok megfelelő meghatározását, hogy a lehető leghamarabb sor kerülhessen a támogatások végrehajtására;

Európai mezőgazdaság

58. kéri a mezőgazdasági termelőket a hátrányos természeti feltételekkel rendelkező területeken folytatott termelésért ellentételező különleges intézkedések folytatását annak biztosítása érdekében, hogy a mezőgazdasági termelői tevékenység és a helyi élelmiszertermelés EU-szerte folytatódjon, így csökkentve a földek művelésből való

kivonásának veszélyét, és így biztosítva a kiegyensúlyozott területi gazdálkodást szerte az EU-ban; úgy véli, hogy e támogatási rendszernek a mostanihoz hasonló módon társfinanszírozásból kell megvalósulnia;

Biológiai sokféleség és környezetvédelem

59. úgy véli, hogy a KAP-nak tovább kell ösztönöznie a biológiai sokféleség és a környezet megőrzésére irányuló intézkedéseket azzal, hogy a mezőgazdasági területek túlnyomó többsége esetében lehetőséget teremt arra, hogy e területekre is vonatkozzanak a mezőgazdasági termelőket a további ökoszisztéma-szolgáltatások nyújtásáért jutalmazó agrár-környezetvédelmi rendszerek, ugyanakkor ösztönözni kell a környezet szempontjából előnyös egyéb intézkedéseket, például a biogazdálkodási projekteket, az erdők, a vizek és a talaj fenntartható használatát és a jelentős természeti értéket képviselő gazdálkodás kialakítását is; úgy véli, hogy valamennyi ilyen vidékfejlesztési intézkedésnek társfinanszírozásban, szükség esetén megnövelt költségvetéssel kell megvalósulnia;

Környezetbarát növekedés:

60. úgy véli, hogy a környezetbarát növekedésnek kell az új vidékfejlesztési stratégia középpontjában állnia, amely a környezetbarát munkahelyek létrehozására összpontosít a következők révén: a biomasszán, biohulladékon, biogázon alapuló és a megújuló energia kis léptékben való hasznosításán alapuló energiatermelés kialakítása, valamint a második generációs bioüzemanyagok előállításának ösztönzése, a modernizációba és az innovációba, továbbá az új kutatási és fejlesztési technikákba való beruházás az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás és az éghajlatváltozás hatásainak enyhítése érdekében, az új technológiai megoldások alkalmazásával kapcsolatos képzés és tanácsadás biztosítása a mezőgazdasági termelőknek és a termelésbe bekapcsolódó fiatal mezőgazdasági termelők támogatása, a jó minőségű termékek hozzáadott értékének növelése a promóciós és marketingintézkedések révén;

61. úgy véli, hogy a KAP öt kulcsfontosságú építőkövének megerősítéséhez minimális védőhálót kell kialakítani, amely a szélsőséges áringadozásokkal szemben gyorsreagálású válságkezelő eszközként szolgál; úgy véli, hogy ebből a célból költségvetési tartalékként egy speciális tételt kell elkülöníteni az EU költségvetésében, amely gyorsan aktiválható lehetne az esetleg bekövetkező válsághelyzetek során, továbbá hogy új innovatív pénzügyi eszközöket, például a kockázatitartalék-rendszerek vagy a határidős ügyleti piacok igénybevételét is fontolóra lehetne venni, így csökkentve a piaci ingadozást;

62. ragaszkodik ahhoz, hogy haladéktalanul szükség van arra, hogy az átláthatósággal, a szerződéses kapcsolatokkal és a kereskedelmi gyakorlatokkal foglalkozó intézkedések révén – a piaci intézkedések kiegészítéséül – megszilárdítsák a termelőknek az élelmiszerláncban elfoglalt helyét; úgy véli, hogy a versenyszabályok esetleges kiigazítását szintén meg kell vizsgálni, hogy lehetővé válhasson a termelői szervezetek léptékbeli és méretbeli növekedése, ami elegendő erőt biztosítana a számukra a főbb kiskereskedőkkel és feldolgozókkal szembeni fellépéshez;

63. emlékeztet arra, hogy folytatni kell – a többi jelenlegi piaci eszközhöz hasonlóan – az export-visszatérítéseknek a WTO-megállapodások szerinti fokozatos kivezetését;

64. úgy véli, hogy az új KAP kialakításának és végrehajtásának középpontjában az egyszerűségnek, az arányosságnak és a bürokrácia csökkentésének kell állnia, és ennél fogva felkéri a Bizottságot, hogy adott esetben eredményekről kötött megállapodásokat, egyszerű szerződéseket és területi szerződéseket alkalmazzon;
65. felkéri a Bizottságot, hogy közleményei és jogalkotási javaslatai előkészítése során teljes mértékben vegye figyelembe az Európai Parlament javaslatait;
66. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

INDOKOLÁS

A közös agrárpolitika sikeresen teljesítette az eddig elérni kívánt, az eredeti Római Szerződésben megállapított célkitűzéseket. Az elmúlt 50 évben a KAP növelte a termelékenységet, hozzájárult a tisztességes életszínvonal eléréséhez a mezőgazdasági közösségben, stabilizálta a piacokat, gondoskodott az ellátás elérhetőségéről és megfizethető áron biztosított jó minőségű élelmiszereket a fogyasztóknak. A jövő KAP-jának új és sürgető kihívásokkal kell szembesülnie, és meg kell teremtenie azt a rendszert, amely a jövőben a stabilitás, a kiszámíthatóság és a rugalmasság alapján keretet biztosít a válságok idején.

A reform hátterét egyrészt a gazdasági válság, valamint a tagállamokat, adófizetőket, mezőgazdasági termelőket és fogyasztókat érintő súlyos pénzügyi nehézségek adják, ennél fogva koherens és hiteles útirányt kell megszabnunk a 2013 utáni KAP számára.

A KAP-nak alkalmazkodnia kell a változó európai és globális kontextushoz. Az európai mezőgazdaságnak mindenekelőtt saját fogyasztóinak élelmezésbiztonságát kell megteremtenie, és hozzá kell járulnia az egyre növekvő világnépesség élelmezéséhez. Először fordul elő az, hogy nem elegendő, ha jobban megnyitjuk a csapot, és extraenergia és extraforrások felhasználása révén állítunk elő több élelmiszert. Hogy miért nem? Ennek két fő oka van: az első az, hogy az energiaválság, a növekvő energiaköltségek és az üvegházhatást okozó gáz kibocsátás csökkentésének szükségessége jelentősen korlátok közé szorítja a termelés növelését. A második pedig, hogy az éghajlatváltozás hatása elzárja előlünk annak lehetőségét, hogy még nagyobb területeket vonjunk be a földművelésbe. Az éghajlatváltozás vízhiányt és szárazságot is okoz, amelyek szintén gátolják a termelés fokozását. Ennek eredményeként az EU és a világ mezőgazdaságának kevesebb föld, víz és energia igénybevételével kell több élelmiszert termelnie.

A KAP alapkövét a továbbiakban is az európai mezőgazdaságnak a jobban támogatott kereskedelmi partnerekkel, például az Egyesült Államokkal, Japánnal, Svájjal vagy Norvégiával szembeni versenyképessége fenntartásának kell képeznie, ilyen módon teremtve meg az EU mezőgazdasági termelői számára a tisztességes kereskedelem feltételeit. A KAP-nak a továbbiakban is az egész EU-ra kiterjedően kell támogatnia a mezőgazdasági tevékenységet, figyelemmel a helyi élelmiszertermelés és a kiegyensúlyozott területfejlesztés biztosítására.

Emellett napjaink mezőgazdasága esetében nagyon fontos annak igazolása, hogy megfelelő helyzetben van ahhoz, hogy jelentős mértékben hozzájárulhasson az új EU 2020 stratégia prioritásainak megvalósításához – az éghajlatváltozás kezeléséhez, az innovációhoz és az új munkahelyeknek a környezetbarát növekedés révén való létrehozásához –, ugyanakkor biztonságos és kiváló minőségű élelmiszertermékek előállításával folytassa tovább az élelmezésbiztonság megteremtését az európai fogyasztók számára. Az európai mezőgazdasági termelőknek és a KAP-nak be kell bizonyítaniuk, hogy meg tudnak felelni a 21. század kihívásainak, és hogy a megoldáshoz, nem pedig a problémához járulnak hozzá.

Az EU 27 tagállamra való kibővítésével alapvető fontosságúvá vált, hogy az új tagállamoknak a méltányos elbánást illető elvárásait végül tiszteletben tartsák. Hogy eleget

tehessen az új prioritásoknak és valamennyi európai uniós tagállam elvárásainak, a KAP költségvetésének összegét az új pénzügyi kilátásokkal összefüggésben legalább a 2013. évi szinten kell tartani.

A jelentésben annak a közös és hiteles, több funkciót betöltő mezőgazdasági élelmiszerpolitikának a prioritásait határoztam meg, amely a szélesebb társadalom számára előnyös módon biztosítja a mezőgazdasági termelők támogatását. Az igazságosabb, környezetbarátabb és fenntarthatóbb jövőbeni KAP kialakításához öt kulcsfontosságú építőkövet határoztam meg, amelyek a következők: **élelmezésbiztonság és tisztességes kereskedelem, fenntarthatóság, európai mezőgazdaság, biológiai sokféleség és környezetvédelem**, valamint **környezetbarát növekedés**.

**IGAZSÁGOSABB, KÖRNYEZETBARÁTABB ÉS
FENNTARTHATÓBB KAP**

**BIOLÓGIAI SOKFÉLESEG ÉS
KÖRNYEZETVÉDELEM**

(agrár-környezetvédelmi intézkedések a mezőgazdasági területek többsége esetében, erdőgazdálkodási beruházások, a víz- és talajminőség javítása, bio- és jelentős természeti értéket képviselő gazdálkodás)

→ Az eredményekről kötött megállapodások és területi szerződések

Társfinanszírozás

KÖRNYEZETBARÁT NÖVEKEDÉS

(integrált vidékfejlesztés, az éghajlatváltozással kapcsolatos további intézk. környezetbarát energia, K+F, innováció, modernizáció, képzés, környezetbarát munkahely fiatal mezőgazdasági termelők, minőségpolitika)

→ Integrált megközelítés, szubszidiaritás

Társfinanszírozás

**ÉLELMISZERBIZTONSÁG ÉS TISZTESSÉGES
KERESKEDELEM**

KÖZVETLEN TÁMOGATÁS

(versenyképesség, élelmezésbiztonság, méltányos jövedelemtámogatás, mezőgazdasági tevékenység az alapvető közjavak szolgáltatása)

→ területalapú rendszer (2020-ra) alapszintű kölcsönös megfeleltethetőséggel

Az EU költségvetése

A TAGÁLLAMOK RUGALMASSÁGA
(átmenet, nemzeti prioritások, legelők tartott állatállományok, versenyképesség)

FENNTARTHATÓSÁG

**A TÁMOGATÁSOKNAK AZ
ÉGHAJLATVÁLTOZÁS
MIATTI KIEGÉSZÍTÉSE**

(az éghajlatváltozás enyhítése, a termelés hatékonysága)

→ egyértelmű célokra alapuló, szerződésben rögzített hozzájárulás

Az EU költségvetése

EURÓPAI MEZŐGAZDASÁG

**HÁTRÁNYOS TERMÉSZETI
FELTÉTELEKKEL
RENDELKEZŐ TERÜLETEK**

(mezőgazdasági termelő tevékenység szerte az EU-ban, helyi élelmiszer-termelés, a földek művelésből való kivonásának veszélye)

→ Folyamatban lévő átalakított rendszerek

Társfinanszírozás

PIACI INTÉZKEDÉSEK – MINIMÁLIS VÉDŐHÁLÓ

(a piaci ingadozás kezelése, a válság hatásainak tompítása, versenyképesség)

→ Gyorsreagálású eszközök, tartalékképzés az EU költségvetésében, új eszközök, az élelmiszer-ellátási lánc kiigazításai
az EU költségvetése

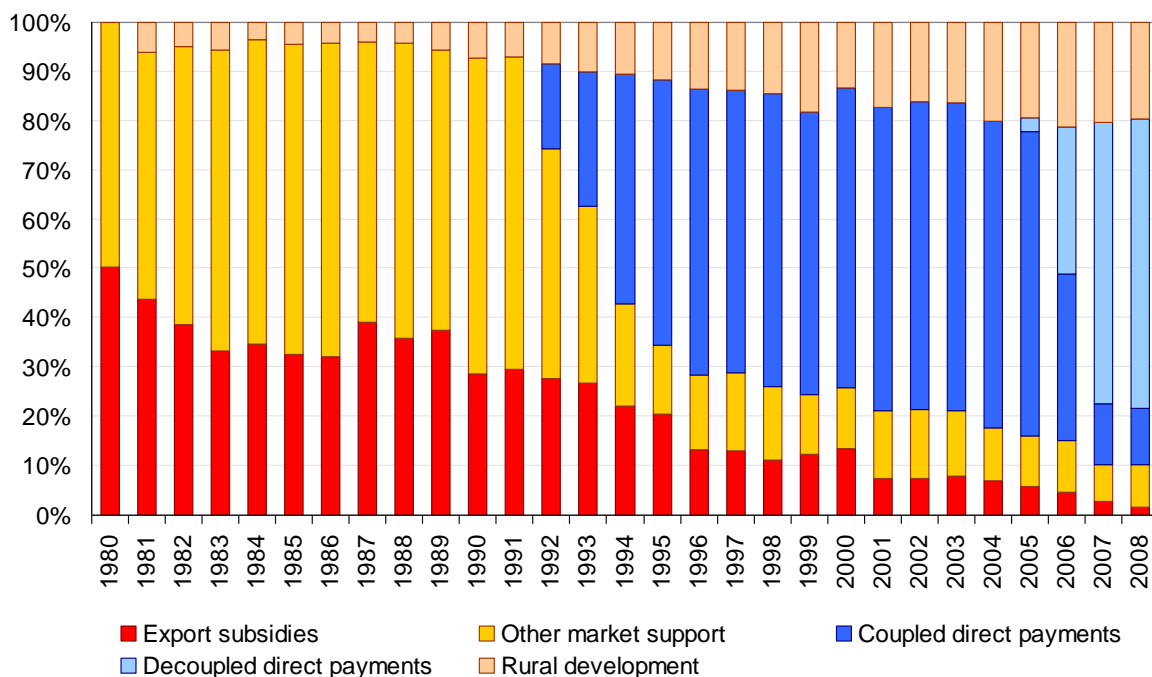
**A MEZŐGAZDASÁGI TERMELŐK TÁMOGATÁSÁT ÉS A TÁRSADALOM ELŐNYEIT
HATÉKONYABB MÓDON BIZTOSÍTÓ KÖZÖS, EGYÉRTELMŰ, EGYSZERŰ ÉS**

A Lisszaboni Szerződés új rendelkezéseinek végrehajtása során az Európai Parlamentnek komolyan kell vennie a mezőgazdasági kérdésekben társjogalkotóként rá háruló új feladatokat. A Bizottságnak és a Tanácsnak szorosabban, a képviselőket egyenrangú félként kezelve és jóhiszeműen kell együttműködnie ebben az ügyben.

E célból a lehető leghatékonyabban kívánok élni az új intézményi keret által kínált lehetőségekkel. Védelmembe kívánom venni a Parlament által betöltendő kulcsfontosságú szerepet, miközben rugalmas megközelítést követek a politikai döntéshozatalban, különös hangsúlyt helyezve az arányosság és a szubszidiaritás elvére.

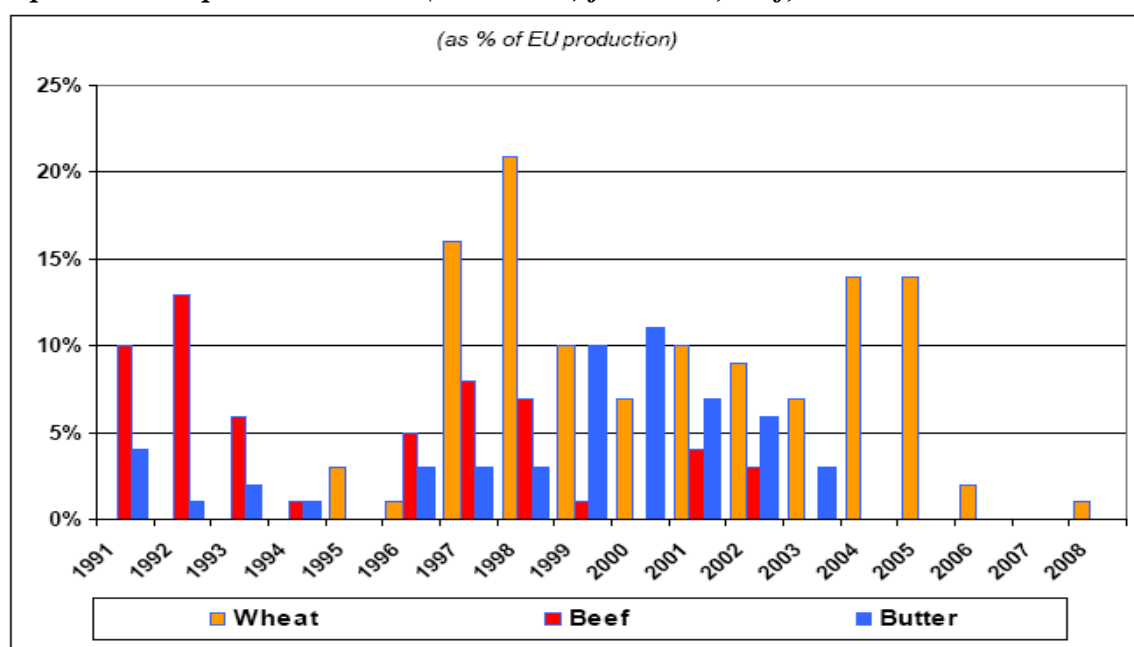
ANNEX

Graph 1: Evolution of CAP expenditure and CAP reform path.

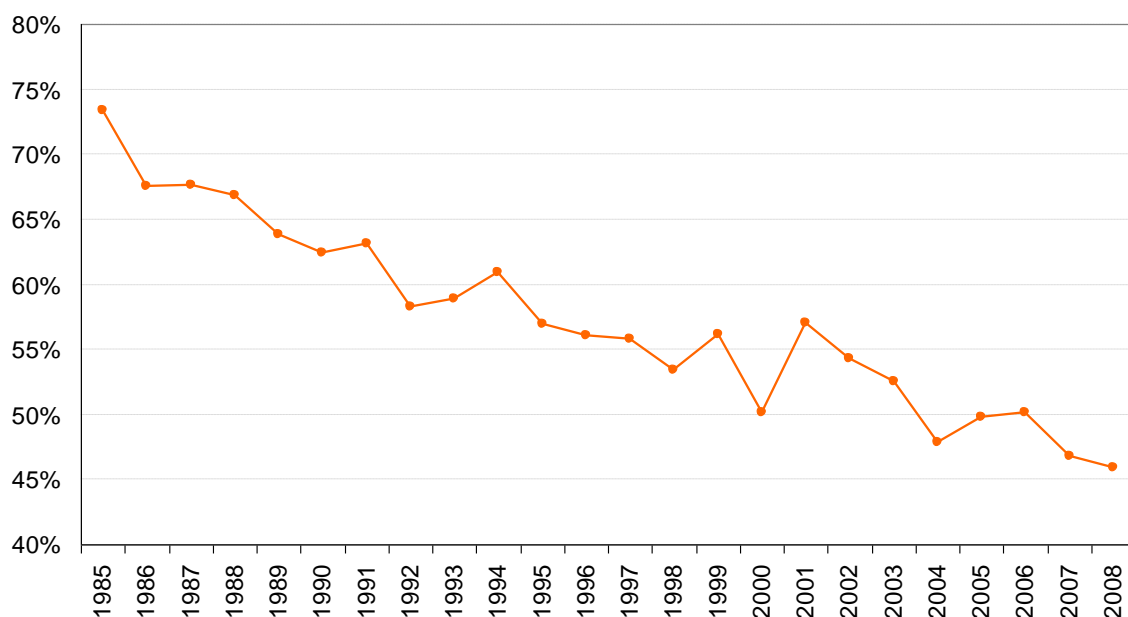
Source: European Commission, DG AGRI (updated by DG AGRI-Unit L.1 on 5.3.2010)

Graph 2: EU surpluses over time (1991-2008) for wheat, beef, and butter

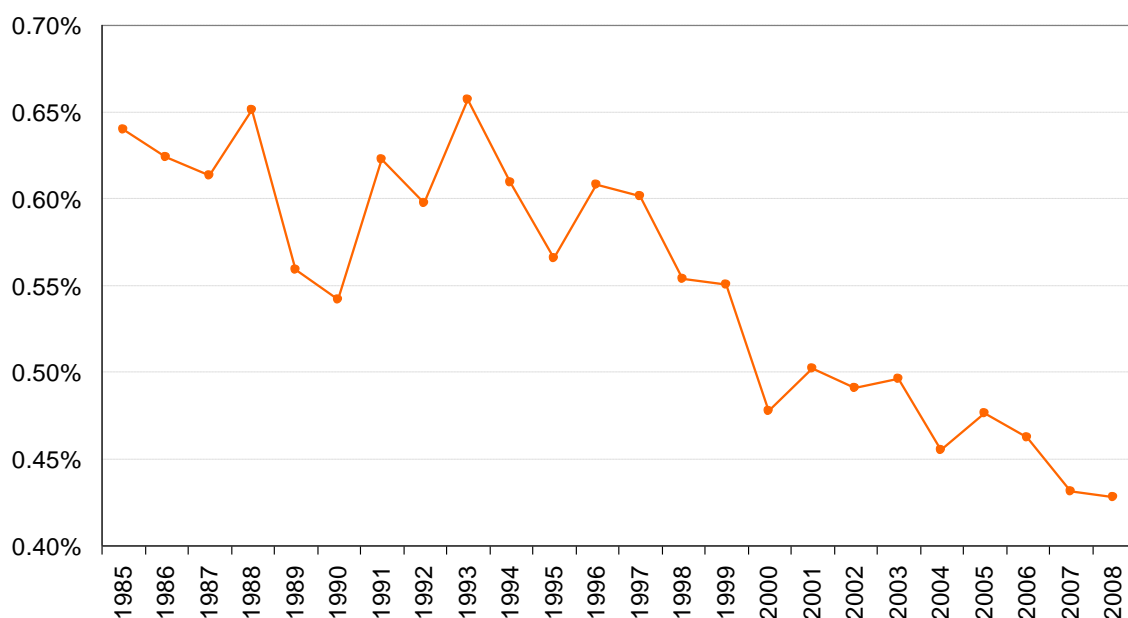
Source: European Commission, DG AGRI, Discussion Paper December 2009 – Why do we need a Common Agricultural Policy?

Graph 3: Percentage of CAP expenditure in EU expenditure

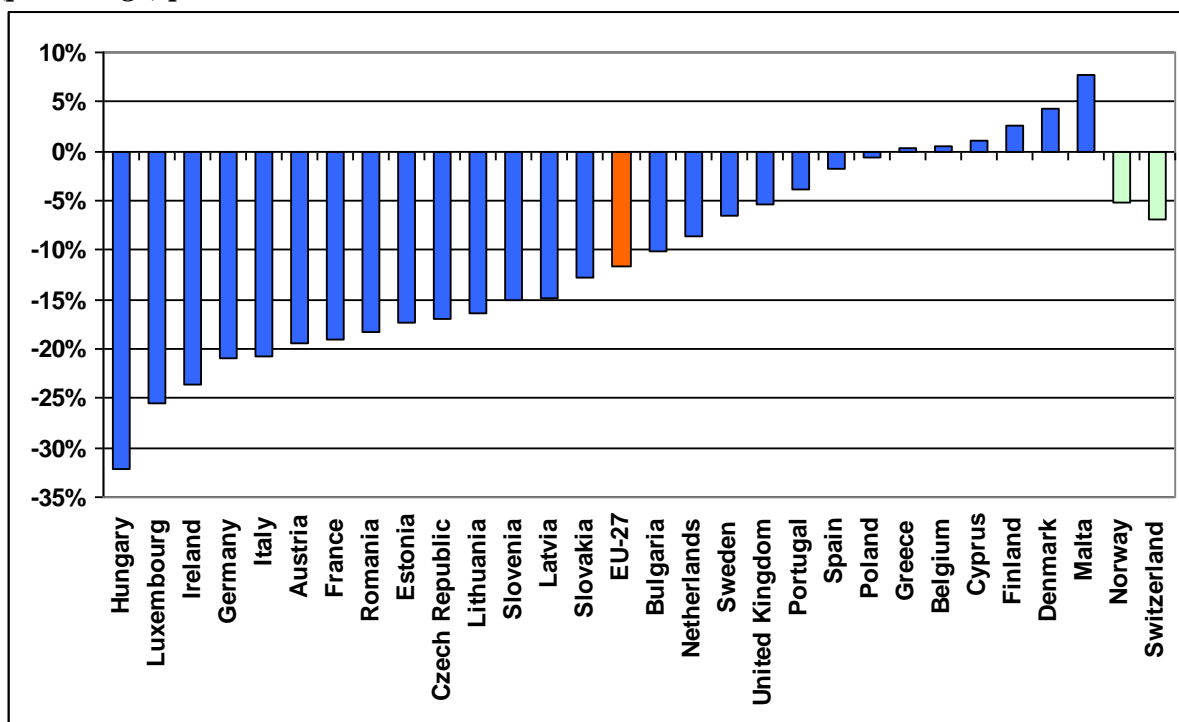
Source: European Commission, DG AGRI (updated by DG AGRI-Unit L.1 on 5.3.2010)

Graph 4: Percentage of CAP expenditure in EU GDP

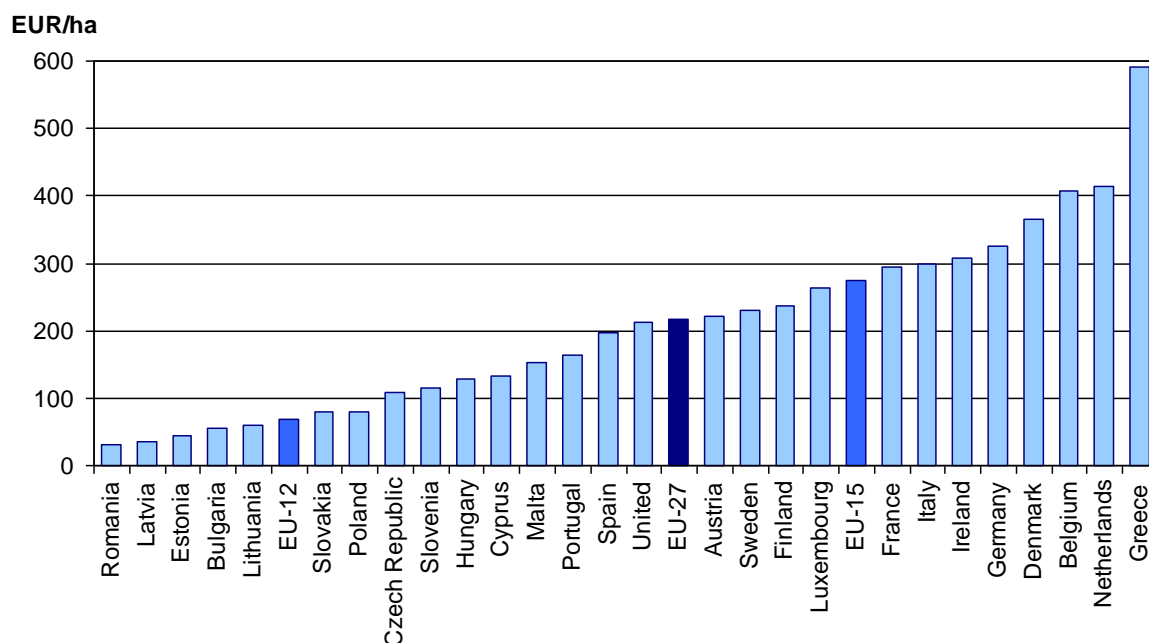
Source: European Commission, DG AGRI (updated by DG AGRI-Unit L.1 on 5.3.2010)

Graph 5: Change in real agricultural income per worker in 2009 compared to 2008 (percentage) per MS

Source: Eurostat, graph created with data from March 2010 (updated by DG AGRI-Unit L.1 on 8.3.2010, figures for 2009 are Eurostat estimates)

Graph 6: Direct payments per Member States, average per hectare, 2008

Source: European Commission, DG AGRI (updated by DG AGRI-Unit L.1 on 5.3.2010)

Table 7: Options chosen for SPS implementation in member States

MODEL	REGIONALISATION	MEMBER-STATES AND REGIONS
SPS, historical	non-regionalised	Greece, Spain, France, Ireland, Italy, Netherlands, Austria, Portugal
	regionalised	Belgium (Flanders + Brussels, Walonia), UK - Scotland and Wales
SPS, regional model	one region	Malta
SPS, dynamic hybrid moving to flat-rate	non-regionalised	Denmark
	regionalised	Germany (by Bundesländer), Finland (3 regions based on reference yields), Sweden (5 regions based on reference yields), UK - England (3 regions according to soil)
SPS, static hybrid	non-regionalised	Luxembourg, Slovenia
	regionalised	UK - Northern Ireland
SAPS	one region	Bulgaria, Czech Republic, Estonia, Cyprus, Latvia, Lithuania, Hungary, Romania, Poland, Slovakia

Source: drawn from European Commission table, DG Agriculture D.1.